

Prostia omenească

Într-un sat
de oameni gospodari,
cu case de cărămidă și garduri
trainice de lemn,
era odată un om care, însurat fiind,
trăia sub același acoperiș cu soacră-sa.
Nevasta lui, care avea copil mic, era
cam proastă. Iar soacră-sa era la fel:
credea că norii sunt făcuți din vată de
zahăr și că pe alte meleaguri trăiesc
 capre cu **3** coarne. Într-o zi, omul își
încălță opincile și ieși din casă. Nevasta lui

scăldă , îl înfășă în și îl puse în

copilul

scutece

leagăn

lângă

sobă

cu mari. Deodată, femeia se porni

fulgi

pe plâns:

— Dacă se suie pe , o să

pisica

horn

trântească drept în capul

drobul de sare

copilului

și o să mi-l omoare!

Mama ei, care torcea după ,

horn

azvârli din și furca din brâu cât

fusul

mână

colo și, cu pironiți la de pe

ochii

drobul de sare

2 horn

și cu încleștate, începu să verse

mâinile

și ea , de sărea de pe dânsa.
lacrimi cămașa
Respect pentru oameni și cărți

Tatăl intră pe și, aflând totul, se
ușa
cutremură ca un lovit de :
copac topor

— Proști ca voi n-am mai văzut,
aveți minte până la genunchiul .
broaștei

De-oi găsi mai proști decât voi, m-oi
mai întoarce la și la mea, iar de
casa masa
nu, ba.

Omul își luă și plecă în lume.
traista

În drumul său, întâlni un om care ținea
un gol cu gura spre , apoi intra
coș soare

